

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. Перник, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Административно
наказателно дело № 20231720201674 по описа за 2023 година

*Производството е по реда на чл.58d и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).*

Образувано е по повод жалба от М. А. З. с ЕГН ***** срещу Електронен
фиш за налагане на глоба Серия К №7996151, издаден от ОД МВР-Перник, с който на
жалбоподателката е наложено административно наказание на основание чл.189, ал. 4,
вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал.1 т.2 от ЗДвП - "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на
чл.21 ал.1 от ЗДвП, извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от
влизване в сила на ЕФ К/6739160, влязъл в сила на 04.01.2023 г.

В жалбата се излагат възражения, че обжалваният електронен фиш е издаден в
нарушение на закона, при неспазване на процесуалните правила, че квалификацията на
нарушението е неправилна и че събраните доказателства не установяват описаното в
съдържанието му нарушение. Твърди, че е придобила правото на собственост по
отношение описания в ЕФ лек автомобил „АУДИ КУ2“ с рег.№***** на 22.06.2023
г., поради което и нарушението не могло да бъде квалифицирано като извършено в
условията на повторност. Моли за отмяна на издадения електронен фиш като
незаконосъобразен и необоснован.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява.

Административнонакзващият орган – ОДМВР – Перник, не изразява становище по
жалбата. В съдебно заседание представител не е участвал.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и

служебно провери правилността на обжалваното наказателно постановление намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 ЗАНН, пред компетентния съд, и в предвидения преклузивен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 20.08.2023 година в 11,54 часа в общ.Перник, с.Драгичево, път I-1 км.286+300, паркинг Бостваст моторно превозно средство, лек автомобил „АУДИ КУ2“ с рег. №***** се движел със скорост 70 км. в час при разрешена стойност на скоростта в населено място 50 км. в час съгласно чл.21 ал.1 от ЗДвП. При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства е установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на жалбоподателката М. А. З.. Превишението на разрешената скорост за управление на моторно превозно средство било установено с автоматизирано техническо средство № 120с52с. С оглед превишението на разрешената скорост на движение горепосоченият автомобил бил заснет с посоченото автоматизирано техническо средство. За констатираното нарушение съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден срещу жалбоподателката процесния ЕФ. Със същия, след приспадане на толеранса от минус 3%, релевантен към максимално допустимата грешка, отчетената скорост е редуцирана на 67 км/ч, т. е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение е с 17 км/ч, с оглед на което за нарушаване на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал.1 т.2 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 100 лв. Посочено е също, че нарушението е извършено в условията на повторност- в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/6739160. Жалбоподателката не се възползвала от правото си на възражения по чл. 189, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП, а обжалвала фиша с процесната жалба пред съда.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от централна база данни – КАТ, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка, протокол за използване на АТСС и снимка на разположението на уреда, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, протокол от проверка № 045-СГ-ИСИС/31.03.2023 г. на отдел

„Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, Заповед №313з-310/14.02.2020 г. на Директор на ОД –МВР Перник, ежедневна форма на отчет за 20.08.2023 г., протокол за запознаване на служителите от сектор ПП относно утвърждаване на „Организационно-технологични правила за работа с мобилни автоматизирани технически средства за осъществяване на контрол на скоростта, модел ARH CAM S1, справка от ОПУ-Перник изх.№ 11-00-81/25.03.2024 г., ЕФ Серия К 6739160/01.12.2022 г., влязъл в сила на 04.01.2023 г. и справка за извършено плащане по същия на 23.12.2022 г.

От правна страна:

Разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП съдържа презумпция относно субекта на административните наказания, които се налагат по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП – собственикът или този, на когото е предоставено МПС, отговаря за извършеното с него нарушение. Безспорно процесното МПС е собственост на жалбоподателката, на която е била наложена санкция с ЕФ Серия К №7996151, издаден от ОД МВР-Перник, което се установява както от представената справка от централна база данни – КАТ, така и от приложеното към жалбата заверено копие на свидетелство за регистрация част II -№011163762. Предвид тези факти правилно в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 1 от ЗДвП е била ангажирана административнонаказателна отговорност на жалбоподателката, която е подала жалбата, предмет на настоящото производство.

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с № 120с52с, с каквито съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно §6, т.65 от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“. Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилна/преносима система за

контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, която е индивидуализирана със посочване на фабричен номер и тип. Приетото удостоверение №17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. удостоверява, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология, вписана е в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето нарушението на датата, визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл.10, ал.1 от Наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейски служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, посока на контролираните МПС, въведения за участъка скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, начало и край на работа с АТСС на посоченото място и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение. Отразените в протокола място на използване на техническото средство – общ.Перник, ПП I-1, км.286+300, времето на работа с него, установеният скоростен режим, посока на движение на контролираните превозни средства и посока на задействане на АТСС дават основание да се приеме еднозначно, че на посочените в електронния фиш място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на визираното МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 50 км/ч., съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. Вписванията, че мястото на нарушението е на територията на община Перник, при общо въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място са в съответствие с посоченото в писмо изх.№ 11-00-306/27.10.2023 г. от ОПУ-Перник, видно от която към 20.08.2023 г. участъкът от път I-1 км.286+300 с.Драгичево се намира в рамките на населеното място на с.Драгичево, общ.Перник, като за посока към гр.София няма въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26, а важи общо установеното за населено място ограничение от 50 км/ч., въведено с ПЗ Д11, монтиран на км.286+744 в посока към гр.София. Приетата по делото заповед №313з-310/14.02.2020г., издадена от директор ОДМВР – Перник доказва и компетентността на полицейския служител, изготвил протокола за използване на АТСС да осъществява дейност по заснемане на

нарушения на правилата за движение по пътищата със СПУКС, да извършва последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС „АНД“, доколкото е сред определените с административния акт длъжностни лица. Протоколът е съставен съгласно изискванията в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. и е подписан от същия полицейски служител, който с полагането на подписа си е и декларирал, че автоматизираното техническо средство е разположено, настроено и използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация, че е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация. Протоколът по чл.10, ал.1 от Наредбата е официален документ, ползващ се с обвързваща доказателствена сила, тъй като е съставен и подписан от длъжностно лице, в кръга на службата му, а впоследствие е надлежно проверен от ръководителя на съответното структурно звено, удостоверено с негов подпис. Същият се цени като годно доказателствено средство за удостоверието в съдържанието му фактически обстоятелства, за изготвения и приложен снимков материал от записа на нарушението, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства. Превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението е идентифицирано по несъмнен начин, а събраните доказателства еднозначно установяват измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приетата снимка №120C52C/0046521, в която са означени дата и час, точна локация, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, скорост на движение на заснетото превозно средство, и разстоянието на измерване. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл.189, ал.15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш.

Не на последно място, обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура, законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всичко изложено мотивира съдебния състав да приеме, че

доказателствената съвкупност е достатъчна за несъмнен извод, че на посочените дата и място жалбоподателката е управлявала описаното превозно средство със скорост над разрешената, установена с технически изправно АТСС – преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, № 120с52с, поради което законосъобразно отговорността ѝ е ангажирана по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП с издаване на електронен фиш.

АНО законосъобразно е приложил административнонаказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, предвиждаща наказване за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 1 от ЗДвП.

Както се посочи, с електронния фиш отговорността на жалбоподателката е ангажирана за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП за това, че при управление на МПС в населено място е превишила разрешената скорост на движение от 50 км/ч., съгласно чл.21 ал.1 от ЗДвП, и се е движила със 67 км/ч. /приета като наказуема скорост/. За превишаване на разрешената максимална скорост санкциите са установени в разпоредбата на чл. 182 от с. з., вида и размера на които са определени в зависимост от стойността на конкретното превишаване на скоростта. Санкциите са диференцирани в пет отделни алинеи с оглед обстоятелството дали превишаването на скоростта е извършено в населено място /ал. 1 или извън населено място /ал. 2/, като са предвидени и по-тежко наказуеми състави в хипотезите на особеност на субекта на нарушението /ал. 3/, при повторно извършено нарушение /ал. 4 и системно такова /ал. 5/.

В случая М. З. е наказана на основание разпоредбата на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която предвижда по-тежко наказание за повторно извършено нарушение по ал. 1 /в населено място/, а именно глоба в двоен размер спрямо предвидения за съответното нарушение.

В обстоятелствената част на електронния фиш се съдържа констатация за повторно извършване на установеното с АТСС нарушение и е посочен актът, обосноваващ този съставомерен признак от обективна страна. Следователно, описанието на нарушението дава ясна информация на нарушителя, че е наказан за повторно превишаване на разрешената скорост в населено място, тъй като вече е наказван за същото по вид нарушение с цитирания по-рано издаден и влязъл в сила електронен фиш, посочен в процесния.

Не се споделят доводите на жалбоподателката, че към 04.01.2023 г. М. З. не е била собственик на МПС „АУДИ КУ2“ с рег.№***** поради което и липсва основание нарушението да бъде квалифицирано като повторно. Съгласно § 6, т.33 от ДР на ЗДвП повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Съгласно чл. 189, ал. 11 от

ЗДвП влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Разпечатка на визирания в обстоятелствената част на електронния фиш акт, обосноваващ повторността /електронен фиш Серия К, 6739160/ е приета като писмено доказателство по делото. От съдържанието му се установява, че с него на основание чл. 189, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП М. А. З. е наказана за същото по вид нарушение - чл. 21, ал.1 от ЗДвП, като са извършени отбелязвания за датите на издаване, връчване и влизане в сила – 04.01.2023 г., което се установява и от представената разписка за връчване и представената разпечатка от АИС – АНД към ОДМВР – Перник. Оттук следва, че процесното нарушение, извършено на 20.08.2023 г., попада в рамките на едногодишния срок по § 6, т. 33 от ЗДвП и е повторно извършено.

Изложеното мотивира заключение, че установените факти правилно са подведени от административнонаказващия орган под нормата на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, тъй като изпълват всички елементи от хипотезата ѝ, и законосъобразно отговорността на нарушителя е ангажирана на основание този по-тежко квалифициран състав на нарушение.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, предвид разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП, вр. чл. 28, ал. 7 от ЗАНН.

По отношение вида и размера на административното наказание:

За констатираното нарушение – превишаване на разрешената максимална скорост в населено място, извършено повторно, санкцията се съдържа в разпоредбата на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДвП, а именно двоен размер на предвидената за съответното нарушение глоба, индивидуализирана в зависимост от стойността на превишението на скоростта. В случая скоростта е превишена с 17 км/ч. /стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение/, поради което за нарушението е приложима санкцията по т. 2 от визираната разпоредба. Последната предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост от 11 до 20 км./ч. наказание, определено в абсолютен размер – глоба 50 лв., изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. За повторно нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, каквото е процесното, наказанието е в двоен размер, т. е., 100 лева, каквото е наложено на жалбоподателката на основание чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от същия закон.

По тези съображения обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден като законосъобразен. Намаляване на наказанието под законоустановения размер законът не допуска в случая.

По разноските:

Предвид изхода на делото, няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноси за възнаграждение на адвокат.

Другата страна не претендира възнаграждение и такова не се присъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал.2, т. 5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №7996151, издаден от ОД МВР-Перник, с който на М. А. З. с ЕГН ***** с адрес за призоваване гр.***** на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал.1 т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, по реда на Административно процесуалния кодекс-Глава XII, пред Пернишки Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____